

- Ризо Ангелов, собственик на фирма “Крали Марко”, дари 1000 (хиляда) лева на новата организация.
- Друг собственик на две строителни фирми “Дъга” от Сливен дари 1000 (хиляда) лева на съюзния комитет в Сливен.
- Съпругата на М. Романов дари на място организацията със 100 (сто) лева.
- Дора Вечева даде от името на мъжа си 50 лева и от свое име още 50 лева, като подхвърли, че това прави сама, без мнението на съпруга си.

Направени бяха и други дарения, в това число и една пишеща машина. Бе тържествено обявено, че ще се оформи **“Златна книга на дарителите”** (съдбата на която така и досега не можах да узная).

Второ. Под влиянието на някои събития, които ставаха след 10 ноември 1989 г., както и под въздействието на доклада на М. Романов, немалко от допуснатите за изказване делегати говориха с подчертано **чувство на огорчение от отношението на българите към ромите**. От една страна, в това чувство се изливаше болката (в повечето случаи напълно обоснована), че българите не ги разбират, че не се държат с тях както би следвало, а от друга страна, в него имаше и явни нотки, подхранващи и подсилващи циганоцентристки и дори сепаратистки страсти и увлечения.

По-конкретно, акцентираше се както на материално бедственото положение на циганите, така и на образователната система у нас, която по мнението на някои от изказалите се, била дискриминационна и съзнателно и насила правила “нашите деца олигофрени, малоумни, идиоти”. Изтъкнати бяха и примери за непълноценни прояви на общуване между българи и цигани, за пренебрежително отношение към цигански интелектуалци и реплики от българи, които силно огорчават ромите. Така например, по адрес на една циганка учителка по литература било казано: “До това ли доживяхме, циганки да ни учат децата на български език и литература.” На такава “вълна” бяха най-вече изказванията на циганина юрист от Сливен, на Дора Дечева и на представителката от Балчик, посветени почти изцяло на тезата за целенасочената диск-